

Posudek oponenta bakalářské práce

KUNOVÁ, Š. (2010): Postoje žáků rozvíjené výukou zeměpisu. Bakalářská práce. UK v Praze, PŘF, KSGRR, Praha, 59 s. včetně příloh.

Předkládaná bakalářská práce Šárky Kunové obsahuje 59 stran včetně příloh. Za vyzvednutí stojí již samotné téma práce, které stojí na pomezí několika vědních disciplín (pedagogiky, psychologie, sociologie a oborové didaktiky zeměpisu). I z tohoto důvodu se jedná o netradiční a pro bakalářské práce na KSGRR PŘF UK v Praze ne příliš časté zaměření studie. Problematika postojů je v podobných pracích, stejně jako v celém českém vzdělávacím systému, poměrně opomíjenou, a to i přesto, že postoje jsou (spolu s vědomostmi a dovednostmi) základní složkou vzdělání jedince.

Práce je převážně rešeršního charakteru, její stěžejní část je pak založena na analýze vybraných kurikulárních dokumentů.

Z počátku se autorka věnuje vymezení pojmu „postoj“ v odborné literatuře, kterou řádně cituje. Z této diskuse s literaturou pak vyvozuje definici nadále užívanou v rámci studie.

Následuje pravděpodobně časově nejnáročnější část práce, v níž se autorka věnuje analýze významu a zastoupení postojů v českých a vybraných zahraničních kurikulárních dokumentech. Výsledkem této analýzy je sestavení přehledu postojů žáků, na které by se měla výuka zeměpisu v Česku změřit. Tento soupis postojů vycházející ze studia zahraničních dokumentů pak považuji za velice cenný a přínosný a je dle mého názoru nejvýznamnější částí celé studie.

V závěrečných dvou kapitolách se autorka zaměřila na metodickou stránku problematiky postojů, a to jak na obecné úrovni, tak také na příkladu vybraných případových studií. I v těchto kapitolách, sestavených převážně na základě řádně citovaných odborných studií, autorka vyvozuje závěry vztahující se k výuce postojů v rámci zeměpisu, čímž si připravuje půdu pro případný další výzkum v rámci diplomové práce.

Z formální stránky je práce v pořádku, množství formálních nedostatků je srovnatelné s ostatními bakalářskými pracemi. Jako jistý nedostatek vnímám místy nesrovnalosti v citacích, jako například neuvedení čísla stránky u přímé citace, či nerozlišení odkazů na texty jednoho autora vyšlé ve stejném roce (např. odkaz Vávra 2009 odkazuje na dva odlišné texty).

I přes výše uvedené formální nedostatky považuji bakalářskou práci Šárky Kunové za kvalitní a přínosnou. Proto ji doporučuji k obhajobě.